

Teatr Akcje Koncerty Wykłady Goście Wystawy

RAPORT 2008/2009

Nowy Teatr

Lipiec 2009

START

Budowanie od początku, tworzenie czegoś z niczego to największa przygoda zwłaszcza, gdy dotyczy teatru, Nowego Teatru.

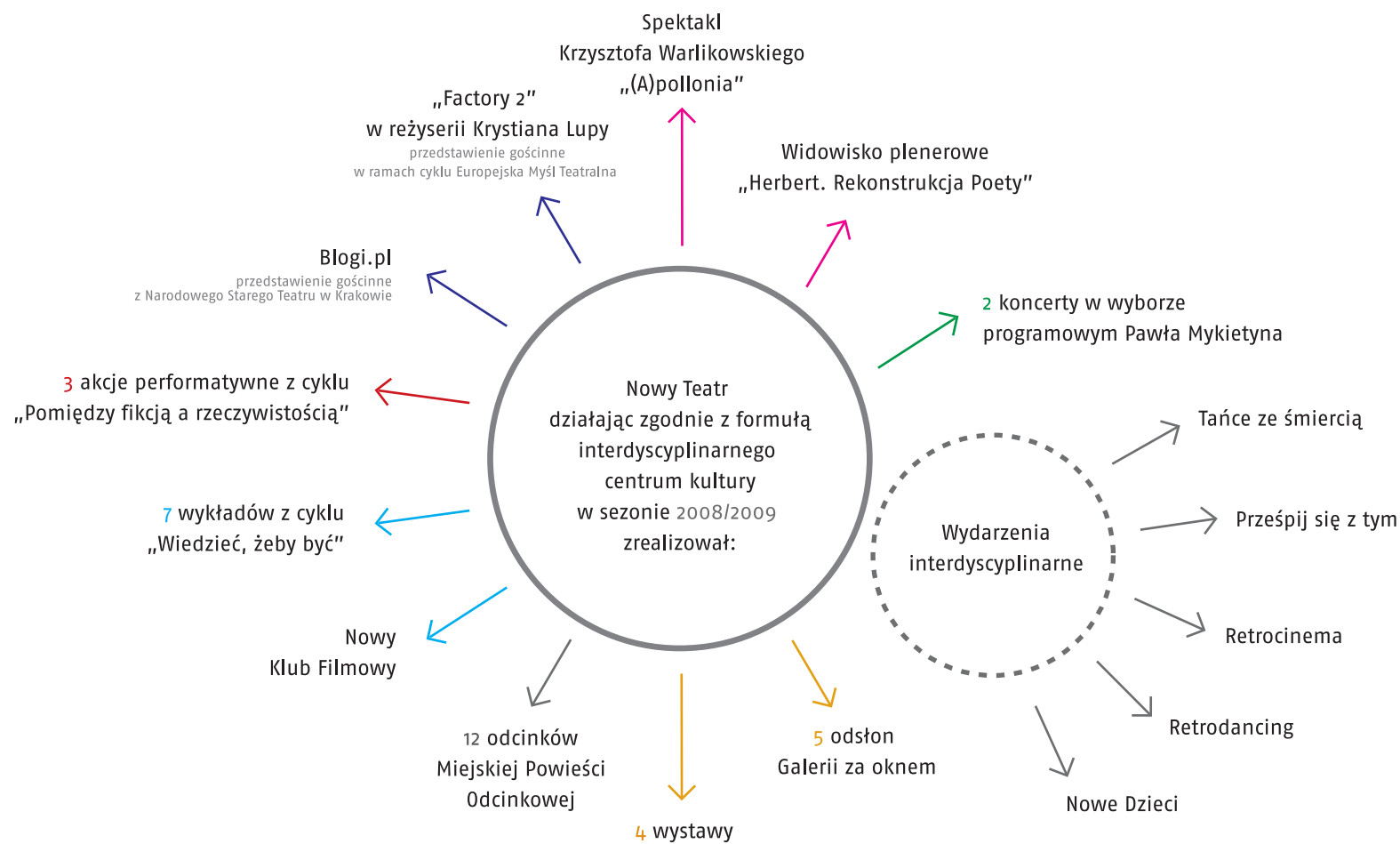
Pierwszy sezon przyniósł kilka ważnych rozstrzygnięć: powstała silnie wyróżniająca się identyfikacja graficzna teatru z przyciągającym wzrok kolorowym logo. Przeprowadziliśmy konkurs architektoniczny na projekt przyszłej siedziby tworzonego centrum kultury.

Przed wszystkim jednak zarysowaliśmy pole naszych zainteresowań wychodzących poza teatr, czy raczej sytuujących go wśród innych sztuk performatywnych. Nawiązaliśmy też pierwsze nici porozumienia z widownią, która szybko przywiązała się do Nowego Teatru i szukała jego działań w całej Warszawie.

Zyskaliśmy jej zaufanie, a to największe szczęście, jakie może spotkać artystów.

Tłumy przyciągnęła nie tylko „(A)pollonia” Krzysztofa Warlikowskiego, będąca głównym przedsięwzięciem sezonu 2008/2009. Na wiele wydarzeń mniej spektakularnych, choć wcale nie mniej ciekawych, ustawiały się długie (i cierpliwe) kolejki. Przekonuje nas to, że rzeczywiście pracujemy nad stworzeniem miejsca, którego Warszawa bardzo potrzebuje, na które czeka, przyjmując z zainteresowaniem bardzo różnorodne przejawy jego działalności.

Nieodpowiedzialna fantazja – niezbędna do tego, by tworzyć miejsce bez miejsca, świetnie zdaje egzamin.

MECENAT: MIASTO STOŁECZNE WARSZAWA

KOPRODUCENCI:

- Festival d'Avignon
- Théâtre National de Chaillot, Paryż
- Théâtre de la Place de Liège
- Comédie de Genève–Centre Dramatique
- Théâtre Royal de la Monnaie de Bruxelles
- Narodowy Stary Teatr w Krakowie
- Wiener Festwochen

PARTNERZY:

- > Biblioteka Narodowa
- > Filмотeka Narodowa
- > Centrum Sztuki Współczesnej
- > Warszawska Jesień
- > Instytut Teatralny
- > Instytut Francuski
- > Ambasada Izraela
- > Krytyka Polityczna
- > Zentropa Polska
- > Wydawnictwo Ha!art
- > Klub Regeneracja

SPONSORZY:

- > Krajowy Depozyt Papierów
Wartościowych
- > Helena Rubinstein
- > Lidex
- > Wyborowa
- > Hotel Mercure Grand
- > Advanced PR
- > Blikle
- > Profilab
- > BenQ
- > Espresso Art House
- > Esencja Smaku
- > Dziki Ryż

PATRONI MEDIALNI:

- > Gazeta Wyborcza
- > Gazeta.pl
- > Tok FM
- > Polityka
- > Ekspres
- > Program III Polskiego Radia
- > Program II Polskiego Radia
- > Citydoping

KONKURS ARCHITEKTONICZNY

16 września 2008 roku Nowy Teatr ogłosił międzynarodowego konkurs na opracowanie koncepcji architektoniczno-urbanistycznej zespołu zabudowy Nowego Teatru oraz zagospodarowania terenu z uwzględnieniem charakterystyki miejsca dawnej bazy MPO w Warszawie.

Konkurs spotkał się z dużym zainteresowaniem środowiska architektów. Od dawna nie było tak gorącego tematu konkursowego w architekturze Warszawy.

Sąd Konkursowy ocenił 115 prac. Do drugiego etapu przeszły projekty 10 pracowni. Werdykt Sądu został ogłoszony 7 kwietnia 2009 roku.

Zwyciężył projekt pracowni KKM Kozień Architekci z Krakowa.

Nowy Teatr – inspirując się architekturą i lokalizacją budynków MPO – ma zamiar kreować nową jakość w myśleniu o przestrzeni teatralnej jako uniwersum, podporządkowanym temu, co chce powiedzieć artysta, dając mu nieograniczone możliwości działania i ekspresji.

Budowa wielofunkcyjnego centrum kulturalnego Nowy Teatr to pierwsze od kilkudziesięciu lat przedsięwzięcie na taką skalę. Hala warsztatowa z 1927 roku, która w 2008 roku została wpisana do rejestru zabytków, jest jedynym stałym elementem przyszłego centrum.

W skład kompleksu wchodzić będą: wielofunkcyjna, mobilna sala widowiskowa ze sceną i widownią na 450 miejsc wraz z funkcjonalnym zapleczem teatralnym; księgarnia, biblioteka, czytelnia i wideoteka, kawiarnia połączona z oranżerią, przestrzeń, w której odbywać się będą wystawy, koncerty, seminaria, konferencje, próby oraz małe przedstawienia; pomieszczenie do prowadzenia działalności edukacyjnej, pawilon dla dzieci, strefa odpoczynku, sala projekcyjna oraz park.

Rewitalizacja obiektów rozpocznie się w drugiej połowie 2010 roku. Hala z salą teatralną gotowa będzie w 2011 roku, natomiast całość inwestycji zostanie ukończona w roku 2012.

Sąd Konkursowy:

Bohdan Paczowski – przewodniczący sądu, architekt, publicysta
Jacek Lenart – zastępca przewodniczącego sądu, architekt
Paweł Detko – architekt
Jerzy Gurawski – architekt, scenograf
Stefan Jackowski – architekt
Marek Kraszewski – dyrektor Biura Kultury m. st. Warszawy
Anda Rottenberg – historyk sztuki
Małgorzata Szczęśniak – scenograf
Hubert Trammer – sędzia referent, architekt
Krzysztof Warlikowski – reżyser, dyrektor artystyczny Nowego Teatru

Eksperti:

Piotr Kapela – konstruktor i rzeczoznawca budowlany
Aleksander Nowak – zastępca dyrektora naczelnego Narodowego Starego Teatru w Krakowie
Felice Ross – reżyserka światła
Małgorzata Rozbicka – konserwator zabytków
Piotr Rybkowski – architekt teatralny

Nowy Teatr

Nowy Teatr

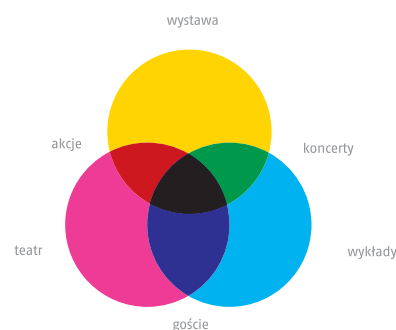

Nowy Teatr

Nowy Teatr

Nowy Teatr

wystawa:		
teatr:		
akcje:		
koncerty:		
wykłady:		
goście:		
inne:		

GRAFIKA NOWEGO TEATRU

Dbając o jakość i wrażliwość wizerunku Teatru zaprosiliśmy do współpracy czołówkę polskich grafików m.in. Błażeja Pindora, Monikę Zawadzka, Jakuba de Barbaro, Arkadiusza Romańskiego, Rene Wawrzkiwicz, Jakuba Jezierskiego oraz Grzegorza Laszuka.

Logo Nowego Teatru zaprojektował Jakub de Barbaro.

Autorem identyfikacji wizualnej oraz większości druków wydawanych przez Teatr jest Rene Wawrzkiwicz, współtwórca studia projektowego MamaStudio, współzałożyciel Stowarzyszenia Twórców Grafiki Użytkowej, autor projektów graficznych i identyfikacji wizualnych dla m.in.: Arkadius Anarchy, Instytutu Adama Mickiewicza, Fundacji Galerii Foksal, Teatru Polskiego w Bydgoszczy.

W lutym 2009 ruszyła nowa strona internetowa Nowego Teatru zaprojektowana przez Studio Huncwot Łukasza Knasieckiego i Arka Romańskiego.

Nowa strona zyskała uznanie internautów, a także środowiska projektantów web designu zdobywając nagrodę Design Licks www.designlicks.com oraz przychylność krytyki:

„Należy mieć nadzieję, że jedna z najnowszych realizacji Huncwotów, intuicyjna, a zarazem nowatorska nawigacja serwisu Nowego Teatru Krzysztofa Warlikowskiego, połączona z wysmakowaną i oszczędną grafiką, wyznaczy nowy standard w polskim projektowaniu interaktywnym”.

Agata Szydłowska „Polskie tobuzy. Projektowanie stron www”
Ogólnopolski Kwartalnik Projektowy 2+3D

TEATR

Teatr

27.07.2008

HERBERT REKONSTRUKCJA POETY

Przeźrenie miejska przed barokową fasadą
Pałacu Rzeczypospolitej przy pl. Krasińskich

W przeddzień dziesiątej rocznicy śmierci Poety, **Nowy Teatr** wraz z Biblioteką Narodową zorganizował multimedialne widowisko plenerowe. Był to kulminacyjny punkt obchodów roku Zbigniewa **Herberta**.

Celem przedsięwzięcia, obok uczczenia rocznicy było m. in. wzbudzenie zainteresowania twórczością Herberta wśród osób wychowanych i ukształtowanych po przemianach 1989 roku. Sięgnęliśmy do utworów z dojrzałej lecz nie późnej fazy jego twórczości: *Rekonstrukcja Poety* (1958–60), *Pan Cogito* (1974).

Spektaklowi towarzyszyła wystawa fotografii Chrisa **Niedenthala** „Pan Cogito obserwuje w lustrze swoją twarz” obrazujących Polskę

lat 70. i 80. Ideą pokazu było uzmysłowienie młodym ludziom, jedynie przez mgłę pamiętającym PRL, w jakim *milieu* przyszło tworzyć Herbertowi, z jaką stykał się rzeczywistością.

Wiersze z tomu „Pan Cogito” interpretowała Ewa **Dałkowska**. Całość była konfrontacją dzieła przeznaczonego do realizacji radiowej z językiem i wrażliwością młodych twórców, operujących nowymi środkami wypowiedzi-obrazem zintegrowanym ze światłem i dźwiękiem, dialogiem genialnego słowa i nowoczesnych środków artystycznego wyrazu.

Słuchowisko multimedialne budowane było równoległe z materiału wideo zarejestrowanego w studio oraz interaktywnych animacji miksowanych na żywo na trzech ekranach o wielkości 10 x 5,6 m. Animacje reagowały na muzykę i dźwięki improwizacji duetu **Moździerz – Piotrowicz**.

W spektaklu multimedialnym „Rekonstrukcja Poety” wystąpili:

Andrzej **Chyra**, Maja **Ostaszewska**, Rafał **Fudalej**, Jan **Peszek**

Muzyka na żywo:

Leszek **Moździerz**, Robert **Piotrowicz**

Scenariusz i reżyseria:

Marcin **Liber**

„Będzie to całkowicie pionierskie przedsięwzięcie”

Leszek Możdżer, wypowiedź dla [Dziennika](#)

„W 10. rocznicę śmierci Zbigniewa Herberta pokaz możliwości techniki, geniuszu poety, talentu aktorów z Nowego Teatru oraz improwizacji Możdżera i Piotrowicza”

Paulina Sygnatowicz, [Polska](#)

„Plenerowy spektakl nie ma nic wspólnego z tradycyjnym wieczorkiem poetyckim. Fotografie, projekcje wideo, muzyczne improwizacje na żywo, działania aktorskie, archiwalne nagrania elementów słuchowiska – wszystko to, by pokazać Herberta jako twórcę, który mimo antycznej stylizacji okazuje się jednym z najbardziej nowoczesnych ideowo i formalnie artystów polskich”

Joanna Derkaczew, [Gazeta Wyborcza](#)

„Nic bardziej niszczącego dla poety niż rocznice i jubileusze. Plenerowe widowisko zorganizowane w 10. rocznicę śmierci Zbigniewa Herberta było więc wielkim sprawdzianem dla organizatorów. Zdany pomyślnie. Spektakl pokazał ostrą, krytyczną twarz Herberta, poety zdolnego i do krzyku, i do refleksji”

Joanna Derkaczew, [Gazeta Wyborcza Stołeczna](#)

„Głośne nazwiska, malowniczy plener, piękna pogoda, reklama na niespotykaną dotąd w tzw. kulturze wysokiej skalę i tłumy warszawiaków skandujące: „głośniej! głośniej!”, by lepiej słyszeć słowa poezji. Twórcy plenerowego widowiska udowodnili, że za pomocą elementów współczesnej kultury masowej można w sposób interesujący i niebanalizujący przybliżyć postać, twórczość i poglądy wybitnego poety”

Aneta Kyzioł, [Polityka](#)

Teatr

16.05.2009

(A)POLLONIA

Krzysztof Warlikowski

Przedstawienie Krzysztofa Warlikowskiego na podstawie tekstów Ajschylosa, Eurypidesa, Johna Maxwella Coetzeeo, Hanny Krall, Jonathana Littella i innych

Ifigenia, Alkestis, Apolonia to trzy ofiary z ludzkiego życia, ofiary losu, przeznaczenia, wojen, ofiary przymusowe i dobrowolne. Składane w czasach mitycznych, kiedy bogowie mieszały się jeszcze do ludzkich spraw i w XX wieku, kiedy było już za późno na jakiegokolwiek boskie interwencje, a los ofiar utracił literacki charakter tragedii i stał się tematem dotkliwego reportażu. Warlikowski w „(A)pollonii” podejmuje temat ofiarowania w kontekście odpowiedzialności, która w świecie tragedii zironizowanej i zdemistyfikowanej jest wyłącznie sprawą międzyludzką.

Adaptacja przygotowana w oparciu o teksty **Ajschylosa**, **Eurypidesa**, Hanny Krall, J. M. **Coetzeego** i wielu innych jest niesamowitą wędrówką przez wielką rzeźnię, jaką są losy ludzkości. W tej śmiertelnej defiladzie biorą udział nie tylko ludzie, ale także bogowie i herosi, ofiary i kaci, aktorzy i widzowie. Warlikowski burzy niezłomne przekonania na temat ofiarowania. Czy te strzeliste akty nie powinny budzić wątpliwości? Co, jeśli jedno ofiarowanie pociąga za sobą inne ofiary? Czy ten pochód w ogóle można zatrzymać?

Dyskusja prowadzona jest przy użyciu bardzo różnych rodzajów języka, przez co penetruje nie tylko heroiczne, ale przede wszystkim codzienne aspekty ofiarowania. Odkrywa, co tak naprawdę zdarzyło się, kiedy Ifigenia, Alkestis i Apolonia, która ratowała życie Żydów w czasie II wojny, powiedziały swoje ciche tak, gotowe na poświęcenie życia.

Premiera:

16 maja 2009 w Warszawie

16 lipca 2009 w Awinionie

Koprodukcja z 5 teatrami w Polsce i Europie oraz jednym z najważniejszych i najbardziej prestiżowych międzynarodowych festiwali teatralnych:

Festival d'Avignon

Théâtre National de Chaillot, Paryż

Théâtre de la Place de Liège

Comédie de Genève-Centre Dramatique

Théâtre Royal de la Monnaie de Bruxelles

Narodowy Stary Teatr w Krakowie

Adaptacja:

Krzysztof **Warlikowski**, Jacek **Poniedziałek**, Piotr **Gruszczyński**

Scenografia, kostiumy:

Małgorzata **Szcześniak**

Muzyka:

Paweł **Mykietyn**, Renate **Jett**, Piotr **Maślanka**, Paweł **Stankiewicz**

Songi (tekst i wykonanie):

Renate **Jett**

Reżyseria światła:

Felice **Ross**

Dramaturgia:

Piotr **Gruszczyński**

Wideo:

Paweł **Łoziński**, Kacper **Lisowski**, Rafał **Listopad**

Asystent reżysera:

Katarzyna **Łuszczak**

Obsada:

Magdalena **Cielecka**, Ewa **Dałkowska**, Renate **Jett**, Małgorzata **Hajewska-Krzysztofik** / Danuta **Stenka**, Maja **Ostaszewska** / Jolanta **Fraszyńska** / Anna **Radwan-Gancarczyk**, Magdalena **Popławska**, Anna **Radwan-Gancarczyk** / Monika **Niemczyk**, Andrzej **Chyra**, Wojciech **Kalarus**, Marek **Kalita**, Zygmunt **Małanowicz**, Adam **Nawojczyk**, Jacek **Poniedziałek**, Maciej **Stuhr**, Tomasz **Tyndyk**

Muzycy:

Paweł **Bomert**, Piotr **Maślanka**, Paweł **Stankiewicz**, Fabian **Włodarek**

Spektakl prezentowany był 10 razy w maju 2009 w Centrum Kultury w dawnej Fabryce Wódek Koneser w Warszawie. Frekwencja na każdym ze spektakli wyniosła 100%. Spektakl obejrzało 3000 widzów.

Następnie odbyły się:

4 spektakle w Wiedniu podczas Wiener Festwochen – czerwiec 2009

4 spektakle podczas Festival d'Avignon – lipiec 2009

W następnym sezonie zagramy w:

Liège, Paryżu, Brukseli, Reims, Warszawie i Krakowie.

„(A)pollonia to najbardziej wyczekiwana teatralna premiera tego sezonu”

Iga Nyc, [Wprost](#)

„Warlikowski stworzył mocny, momentami prześmiewczy spektakl o tym, jak niejednoznaczne są definicje zbrodni, sprawiedliwości i winy”

Joanna Derkaczew, [Gazeta Wyborcza](#)

„W obrębie niemal pięciogodzinnego widowiska jeden z najwybitniejszych polskich reżyserów łączy tradycyjne przedstawienie z publicznym dyskursem i koncertem rockowym. Nie tylko w Warszawie nie ma drugiego takiego spektaklu. Trzeba znać”

Jacek Wakar, [Dziennik](#)

„(A)pollonia zaskakuje nowoczesnością, rozmachem i mocnym aktorstwem. Podobnego spektaklu nie było jeszcze na polskich scenach”

Agnieszka Michalak, [Dziennik](#)

„W tych miejscach, gdzie schodzimy na poziom doświadczeń najprostszych i najbardziej elementarnych, pozwala dotknąć czegoś niezwykłego, ważnego, pięknego”

Marcin Kościelniak, [Tygodnik Powszechny](#)

„Zaiste piękna jest wiosna tego roku. Co miesiąc pojawia się spektakl gigant. (A)pollonia to próba zdefiniowania progu człowieczeństwa. PS O aktorach nie piszę, wszystkie role są genialne”

Łukasz Drewniak, [Przekrój](#)

„Warlikowski powalił! Rewelacyjna (A)pollonia. Najbardziej spektakularna sztuka w dorobku reżysera.

W brawurowej (A)pollonii Krzysztof Warlikowski rozszerza terytorium swojego teatru”

Jacek Wakar, [Dziennik](#)

„(A)pollonia, międzynarodowa superprodukcja ze zbiorową kreacją polskich aktorów, efektownie rozpoczęła działalność sceny Krzysztofa Warlikowskiego. To pierwszy polski spektakl, który zagości na głównej scenie festiwalu awiniońskiego, na dziedzińcu głównym Pałacu Papieży.

Co roku są trzy-cztery takie przedstawienia z całego świata”

Jacek Cieślak, [Rzeczpospolita](#)

„Warlikowski jest jednym z najważniejszych reżyserów polskich, a sensację wzbudza w całej Europie.

Można tę psychodramę interpretować i w ten sposób: Teatr jest laboratorium prawdy, w którym odślania się sens tego, co nieznanne i niepojęte”

Werner Rosenberger, [Kurier](#)

„Znaczenie kreacji Warlikowskiego nie polega na powtarzonym misjonarsko przesłaniu – artysta jako kaznodzieja, jakże to pasuje do Polaków! – lecz na ciekawej reinterpretacji mitów i na niektórych wspaniałych obrazach”

Barbara Petsch, [Die Presse](#)

„W tej pełnej rozmachu inscenizacji Warlikowskiego interesuje tylko Holokaust i moralne rozważania, jak zachowaliby się w trudnych sytuacjach ci, którzy o nich rozmawiają. Nie każdy jest sprawiedliwym wśród narodów, jak Apolonia”

[Süddeutsche Zeitung](#)

„Być może najodpowiedniejszym określeniem dla teatru Warlikowskiego jest przejrzystość: widać dokładnie wnętrza pomieszczeń, przejrzysta jest historia i życie wewnętrzne. Bogowie upadają na ziemię. Teatr Warlikowskiego jest przede wszystkim teatrem fizycznym i na wskroś przenikającym”

[Die Furche](#)

„Mówiąc krótko: jest tu wszystko, co współczesny teatr ma do zaoferowania”

[Kleine Zeitung](#)

„Uczył wyobraźnym to, co niewyobrażalne. Odwaga w stawianiu kłopotliwych i bolesnych pytań i drażnieniu wszelkich, również niewygodnych tematów sprawia, że teatr ten staje się coraz bardziej sposobem uprawiania filozofii poprzez sztukę”

Ewelina Godlewska, [Dwutygodnik](#)

„W świecie, w którym nie można sprowokować nieba, Warlikowski prowokuje swoich widzów. Nie chcieliście przeproszać za Jedwabne?

Dobra, teraz życie bez przebaczenia”

Joanna Tokarska-Bakir, [Dwutygodnik](#)

„Efektowne, potwierdzające mistrzowską klasę reżysera przedstawienie”

[Twój Styl](#)

„Znaczenie kreacji Warlikowskiego nie polega na powtarzonym misjonarsko przesłaniu – artysta jako kaznodzieja, jakże to pasuje do Polaków! – lecz na ciekawej reinterpretacji mitów i na niektórych wspaniałych obrazach”

Barbara Petsch, [Die Presse](#)

„W tej pełnej rozmachu inscenizacji Warlikowskiego interesuje tylko Holokaust i moralne rozważania, jak zachowaliby się w trudnych sytuacjach ci, którzy o nich rozmawiają. Nie każdy jest sprawiedliwym wśród narodów, jak Apolonia”

[Süddeutsche Zeitung](#)

„Być może najodpowiedniejszym określeniem dla teatru Warlikowskiego jest przejrzystość: widać dokładnie wnętrza pomieszczeń, przejrzysta jest historia i życie wewnętrzne. Bogowie upadają na ziemię. Teatr Warlikowskiego jest przede wszystkim teatrem fizycznym i na wskroś przenikającym”

[Die Furche](#)

„Mówiąc krótko: jest tu wszystko, co współczesny teatr ma do zaoferowania”

[Kleine Zeitung](#)

„Uczył wyobraźnym to, co niewyobrażalne. Odwaga w stawianiu kłopotliwych i bolesnych pytań i drażnieniu wszelkich, również niewygodnych tematów sprawia, że teatr ten staje się coraz bardziej sposobem uprawiania filozofii poprzez sztukę”

Ewelina Godlewska, [Dwutygodnik](#)

„W świecie, w którym nie można sprowokować nieba, Warlikowski prowokuje swoich widzów. Nie chcieliście przeproszać za Jedwabne?

Dobra, teraz życie bez przebaczenia”

Joanna Tokarska-Bakir, [Dwutygodnik](#)

„Efektowne, potwierdzające mistrzowską klasę reżysera przedstawienie”

[Twój Styl](#)

KONCERTY

Nowy Teatr

Koncert 1

11.10.2008

KONCERT INAUGURACYJNY

Program:

Paweł **Mykietyn**, „Ładnienie”

Anton **Webern**, „Langsamer Satz”

Paweł **Szymański**, „Compartment 2, Car 7”

Arnold **Schönberg**, „Oda do Napoleona Buonaparte”

Steve **Reich**, „Different Trains”

– America–Before the War (movement 1)

– Europe–During the War (movement 2)

– After the War (movement 3)

Wykonawcy:

Kwartet **Dafo**, Krzysztof **Jaguszewski** – wibrafon, Maciej **Piszek**

– fortepian, Andrzej **Chyra** – recytacja, Jerzy **Artysz** – baryton, Viola

Łabanow – klawesyn, Przemysław **Fiugajski** – dyrygent

Nowy Teatr

„Koncertem muzyki współczesnej w Hotelu Europejskim w sobotni wieczór zainauguował działalność Nowy Teatr. Jeśli kolejne akcje Krzysztofa Warlikowskiego i Pawła Mykietyna będą choć w połowie tak udane, Nowy może okazać się instytucją zjawiskową”

Wojciech Lada, [Życie Warszawy](#)

„Okazało się, że koncerty firmowane przez teatr Krzysztofa Warlikowskiego to świetny pomysł, publiczność bowiem dopisała”

Anna S. Dębowska, [Gazeta Wyborcza](#)

„Nowy Teatr jeszcze na dobre nie wystartował, a już wzbudza medialną gorączkę. Tym razem jest to jednak gorączka zdrowa. Najpierw funkcja dyrektora artystycznego powierzona Krzysztofowi Warlikowskiemu, teraz kierownictwo muzyczne w rękach Pawła Mykietyna – wszystko to sugeruje powstanie dobrej, nowoczesnej sceny, zorientowanej na odważne i eksperymentalne formy”

Wojciech Lada, [Życie Warszawy](#)

„Jest kolejny dowód, że interdyscyplinarny profil Nowego Teatru to coś więcej niż chwyt reklamowy. Pierwszy z cyklu autorskich koncertów Pawła Mykietyna przyciągnął tłumy oklaskujące arcydzieła muzyki współczesnej. Tak naprawdę mieszkańcy stolicy nie mieli dotąd okazji – poza festiwalem Warszawska Jesień – uczestniczyć w tego rodzaju koncertach”

Michał Mendyk, [Dziennik](#)

„Wykonawcy stanęli na wysokości zadania; szczególne wyrazy uznania należą się Kwartetowi Dafō. A w Different Trains wcale tak bardzo nie odbiegały od poziomu „Kronosów”, dla których utwór powstał”

Dorota Szwarcman, [Ruch Muzyczny](#)

Nowy Teatr

Teatr Akcje **Koncerty** Wykłady Goście Wystawy

30 MAJA 19:00

Nowy Teatr

ORKIESTRA KAMERALNA MIASTA TYCHY

SCIARRINO
ANDRIESEN
NOWAK
DUSZYŃSKI
BROJA
KRYGER
MOS

AUKSO

STUDIO KONCERTOWE POLSKIEGO RADIA
IM. WITOLDA LUTOSŁAWSKIEGO WORONICZA 17

www.nowyteatr.org

Publikacja: 1000 10-010 Warszawa 17-481 01 Paź 09 11 17-481 01 Paź 09 11

KDPW Kultura Gazeta Gazeta.pl Warszawa EKSLUSYV

Koncert 2

30.05.2009

KONCERT 2

Program:

Salvatore **Sciarrino**, „Infinito Nero”

Louis **Andriessen**, „Symphony for open strings”

for 12 solo string-players

Aleksander **Nowak**, „Last Days of Wanda B.”

Jan **Duszyński**, „Rondo na fortepian, smyczki i perkusję”

Wykonawcy:

Jan Krzysztof **Broja** – fortepian

Urszula **Kryger** – mezzosopran

Orkiestra Kameralna Miasta Tychy Aukso

pod dyrekcją Marka **Mosia**

„Nowy Teatr Krzysztofa Warlikowskiego jest bezdomny, ale zaskakuje pomysłami, także muzycznymi. Jak może być inaczej, skoro szefem muzycznym tej sceny został Paweł Mykietyn”

Jacek Marczyński, [Życie Warszawy](#)

„Wyłania się z tego bardzo dojrzała panorama muzyki XXI stulecia, która zachwyci zarówno koneserów awangardy, jak i konserwatywnych melomanów. Szkoda, że to pierwszy od pół roku koncert Nowego Teatru”

Michał Mendyk, [Dziennik](#)

„Cykl koncertowy Nowego Teatru to bardzo cenny pomysł, a udział w nim to dla mnie ogromny zaszczyt”

Aleksander Nowak w rozmowie z Zofią Zaleską, [Gazeta Wyborcza](#)

AKCJE

Nowy Teatr

NOWY TEATR PRZEDSTAWIA

AKCJA NR. 01

VIEWMASTER

MASZYNA DO PRODUKOWANIA ILUZJI

UŁA SICKLE, HEIKE LANGSDORF, LAURENT LIEFOOGHE, JOHANNA WARSZA & TORONTO

26-30

PAŹDZIERNIK 2008

WWW.NOWYTEATR.PL | WWW.BILETA.PL

19:30
21:00

DAWA FABRYKA
WÓDEK KONSZER
SZKOLNIA 21

fundacja Płynny Teatr
Gazeta.pl
Gazeta.pl
Gazeta.pl
Gazeta.pl
Gazeta.pl

Akcja 1
Cykl wydarzeń performatywnych
na pograniczu fikcji i rzeczywistości
kurator: Joanna Warsza

26-30.10.2008

VIEWMASTER

Maszyna do produkowania iluzji

Ula Sickle, Heike Langsdorf, Laurent Liefoghe

Viewmaster to specjalna konstrukcja architektoniczna, łącząca przenośny teatr i archaiczne kino. Widz patrzy na scenę przez skrzywione w niezauważalny sposób szyby. Specjalny system oświetlenia umożliwia pojawianie się i znikanie postaci niczym duchów.

Publiczność uczestniczyła w seansie produkowania magii, jednocześnie niedowierzając i doświadczając pierwszych prób montażu kinowego na żywo. Spektakl, dzięki powrotowi do prymitywnych technologii scenicznych i kinematograficznych, umożliwił jednocześnie głębokie i niepowtarzalne przeżycie przenikania się fikcji i rzeczywistości, tworzenia świata wyobrażonego oraz uczestnictwo w początkach kina.

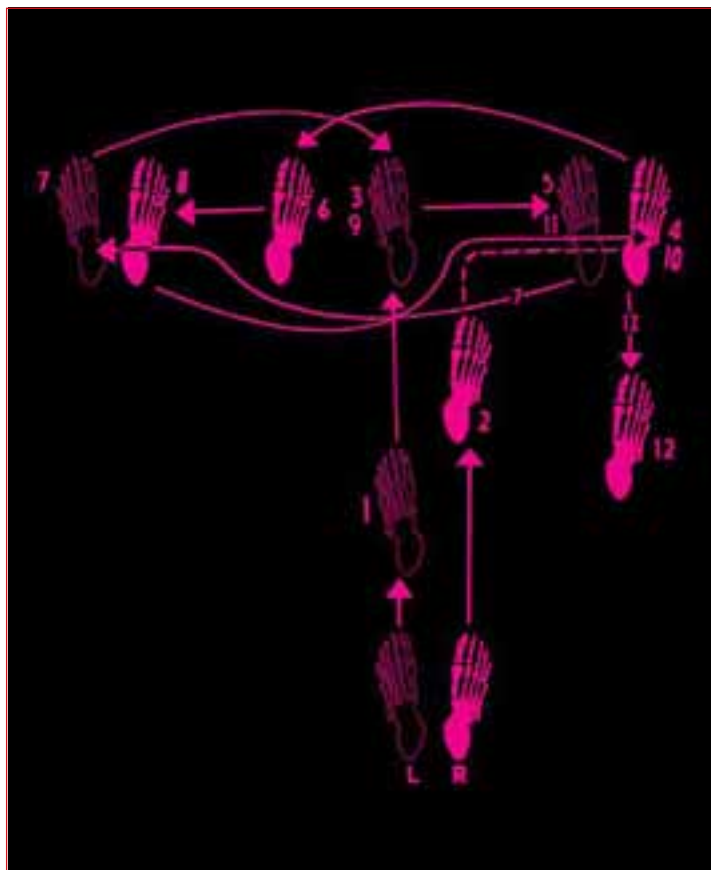

„Oświetlenie powoduje pojawianie się i znikanie obserwowanych postaci niczym duchów w starym kinie”

[Życie Warszawy](#)

„W czasach rozwiniętej techniki przyglądanie się domowym sposobom produkowania iluzji wywiera na nas dużo silniejsze wrażenie niż efekty specjalne”

Joanna Warsza w rozmowie z Agnieszką Kowalską dla [Gazety Wyborczej](#)

Akcja

8.11.2008

TAŃCE ZE ŚMIERCIĄ

Projekt artystyczny, którego celem było oswojenie śmierci i przyglądanie się jej różnym aspektom. Śmierć w teatrze od zawsze była tematem centralnym i mimo wielowiekowych dociekań nikomu nie udało się przenieść jej tajemnicy. Nie znaczy to, że możemy przestać się śmiercią zajmować, zwłaszcza, że nawet całkowite jej lekceważenie nie uwolni nas od tego, że i tak Ona zajmie się nami któregoś dnia.

Do udziału w projekcie zaprosiliśmy artystów polskich i meksykańskich. Różne punkty widzenia otwierają nowe perspektywy patrzenia na śmierć i **Święto Zmarłych**, które w obu kulturach mają donośne i ważne znaczenie. Julio Orozco dokonał transpozycji meksykańskiego ołtarza w polskie realia. Zestawiając w ten sposób

i nakładając na siebie dwie płaszczyzny, dwa znaczenia. Liczyliśmy na to, że ten sposób mówienia o śmierci ma szansę ożywić nasze relacje ze zmarłymi i pamięcią o nich, a także zbudować relacje z umierającymi. Jak, będąc po stronie życia, mówić i myśleć o śmierci?

Instalacje: Teresa **Margolles**, Julio **Orozco**

Video: Zuzanna **Janin**, Maurycy **Gomulicki**, Jeronimo **Hagerman**, Anna **Molska**, Konrad **Pustoła**, Wojciech **Pustoła**, Łukasz **Rayski**, Filip **Zagórski**

Muzyka: Jacek **Staniszewski**

Płaczki: **Jarzębina z Kocudzy**

Wykład: Teresa **Margolles**

Teatr **Akcje** Koncerty Wykłady Goście Wystawy

Nowy Teatr

12:00-24:00

AKCJA 02 **ELEKTRONICZNY
ZEGARNA ŻYWO**

STANDARD TIME MARK FORMANEK & DATENSTRUDEL

14 GRUDNIA 2008 OD 12:00 DO 24:00 GIEŁDA PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH KSIĄŻKA 4

www.nowyteatr.org

kdpw gazeta.pl EKSLUSIV

Akcja 2
Cykl wydarzeń performatywnych
na pograniczu fikcji i rzeczywistości
kurator: Joanna Warsza

14.12.2008

STANDARD TIME

Elektroniczny zegar na żywo
Mark Formanek & Datenstrudel

W centrum Warszawy kilkadziesiąt osób przez 12 godzin na żywo konstruowało elektroniczny zegar o wymiarach 4 na 12 metrów. Precyzyjne uruchomienie „maszyny” i odmierzenie dokładnego czasu pociągało za sobą 805 zmian w ciągu 12 godzin. Ręczne ustawienie każdej minuty wymaga koordynacji, precyzji i „szwajcarskiej” organizacji ruchu. Widzowie doświadczali nie tylko upływu czasu i różnorodnych związanych z nim znaczeń, ale także byli świadkami produkowania czasu przez performerów.

Standard Time to głęboko filozoficzne doświadczenie materializowania się czasu, obserwacja przeszłości przechodzącej w przyszłość, pracy niematerialnej opartej na żmudnym powtarzaniu aspiracji człowieka, żeby imitować technologię i dorównać jej

jej precyzji. Instalacja Standard Time była wreszcie uwodzącą choreografią ludzkiej pracy. Czy taki ręcznie robiony zegar nie jest daleko bardziej fascynujący od elektronicznej tablicy na Times Square, Trafalgar Square lub placu Tiananmen?

„Świat i giełda w burzy debat na temat kryzysu na rynkach finansowych, my sami, chcąc czy nie chcąc, w szumie przedświątecznego zamieszania, podczas akcji możemy dać się namówić na chwilę powolnego marudzenia nad czasem i obcowania z najprostszymi rozwiązaniami, a kto wie może odkryć na nowo ich wartości. Warszawska grupa zręcznych techników z Nowego Teatru rozciągnie Czas, kategorię podstawową dla każdego człowieka”

Aleksandra Bigda, [Polskie Radio Online](#)

Teatr Akcje Koncerty Wykłady Goście Wystawy

Nowy Teatr

14 LUTEGO 2009 20:00

PRZEŚPIJ SIĘ Z TYM

INSTALACJE | SPEED DATING | SILENT DISCO
PUŁAWSKA 37

www.nowyteatr.org
Madrzyńskiego 10/6 00-253 Warszawa | 1-481 22 849 35 53

LIDEX gazeta Gazeta.pl Warszawa EKSKLUSIV ARTYST

Akcja

14.02.2009

PRZEŚPIJ SIĘ Z TYM

Walentynki w Nowym Teatrze

Demystyfikujący wieczór Walentynkowy. Po sukcesie „Tańców ze śmiercią” reinterpretujących Święto Zmarłych, to druga próba wyłuskania istoty rzeczy z komercyjnego szumu. Wieczór „Prześpij się z tym” tytułem sugerował nie tylko możliwość erotycznego przeżycia, ale przede wszystkim konieczność przemyślenia tego najnowszego w naszej kulturze święta.

Grupa młodych artystów przygotowała instalacje w przestrzeni dawnego zaplecza teatralnego, rewidujące rozmaite stereotypy dotyczące miłości i zachowań seksualnych. Wśród zaproszonych znaleźli się m.in.: Monika Powalisz, Karol Radziszewski, Monika Grzesiewska, Janek Koza, Renata Piotrowska, Filip Chrobak, Wojciech Pustoła i Filip Zagórski.

Artyści operując różnymi językami – rzeźbą, komiksem, sztuką wideo, instalacją czy tańcem – stworzyli uniwersum autorskiej refleksji nad cielesnością i zmysłowością.

Zainteresowani mogli wziąć udział w popularnej na świecie formule swatania **Speed Dating**, mającej na celu poznanie ze sobą w krótkim czasie jak największej liczby osób, które następnie zostały przez organizatorów umówione na randki według wypełnionych przez siebie ankiet. Projekt zorganizowany był w dwóch grupach: hetero i homoseksualnej. Inni ruszali na parkiet w ramach pierwszego w Polsce „**silent disco**”. Tańczący mieli na uszach słuchawki, w których słyszeli tę samą muzykę Dj-a, ale w sali tanecznej panowała całkowita cisza.

„Nowy Teatr Krzysztofa Warlikowskiego działa jak małe centrum kultury, mimo braku własnej sceny”

Agnieszka Rataj, **Życie Warszawy**

„Spragniony wrażeń tłum napierał na drzwi przy Puławskiej 37. Jestem w centrum erotycznym świata – myślę, oglądając kolejne ekspozycje. Zadbali o nie młodzi malarze, graficy i performerzy z całej Polski. Udowodnili, że o seksie można mówić na miliony sposobów”

Anna Winczakiewicz, **wiadomości24.pl**

„Artyści wciąż zaskakują nowymi pomysłami, bo czerpią je z życia”
Edyta Błaszczak, **Metro**

Nowy Teatr

WIOSNA W WARSZAWIE

marsz, obchody, ceremonia, oprowadzanie, manifestacja, impreza*

spacer przez Getto pod przewodnictwem **Public Movement**

Umschlagplatz, Stawki, Stanisława Dubois, Miła, Bunkier Anielewicz,
Skwer Zygelbojma, Ludwika Zamenhofs, Pomnik Bohaterów Getta

18 kwietnia 2009, godz: 18:00

początek: Umschlagplatz

* Klubokawiarnia Chłodna 25 od godz: 21:00

organizator:
www.nowyteatr.org

Akcja 3
Cykl wydarzeń performatywnych
na pograniczu fikcji i rzeczywistości
kurator: Joanna Warsza

18.04.2009

WIOSNA W WARSZAWIE

Spacer przez Getto pod przewodnictwem
Public Movement

Grupa **Public Movement** we współpracy z polskimi uczestnikami zorganizowała wycieczkę przez dawne **Getto**, trasą, którą przemierzają izraelskie i żydowskie delegacje młodzieży.

Zbiórka miała miejsce na **Umschlagplatz**, następnie ponad **tysięczny tłum** przemaszewował wspólnie ulicami **Stawki, Miła, Zamenhofs**, wziął udział w odtwarzaniu rytuałów publicznych oraz ceremonii przy **Pomniku Bohaterów Getta**. Akcja zakończyła się imprezą na **Chłodnej 25**, w miejscu, gdzie kładka łączyła małe i duże Getto.

Public Movement, grupa skupiająca młodych izraelskich performerów, powołana w 2006 roku, bada polityczne i estetyczne

znaczenia zachowań zbiorowych. Działa w przestrzeni publicznej, analizuje i tworzy choreografie grupowe, predefiniowuje kody społecznych reakcji, dekonstruuje rytuały. **Public Movement** organizuje manifestacje, fikcyjne akty nienawiści, nowe tańce folklorystyczne, działania synchroniczne, aranżowane wypadki samochodowe, marsze, a także inscenizacje wydarzeń z życia osób, instytucji społecznych czy państw.

„Izraelskie wycieczki to dla Public Movement temat trudny i delikatny, ale tym bardziej godny, żeby się z nim zmierzyć”

Agnieszka Kowalska, [Gazeta Wyborcza](#)

„Jest szansa, że ludzie przyjdą i zaczną dyskutować. To przełomowe wydarzenie w Polsce również z innego powodu: tu wszystkie obchody rocznicowe są nudne”

Mike Urbaniak w rozmowie z Agnieszką Kowalską, [Gazeta Wyborcza](#)

„... to było poruszające i oczyszczające wydarzenie. W „Spacerze przez getto pod przewodnictwem Public Movement” wzięły udział tłumy. Po drodze spotkaliśmy kilka autentycznych wycieczek – w tych dniach jest ich szczególnie dużo. Czmychały jednak w popłochu na nasz widok, taka to była liczna manifestacja”

Agnieszka Kowalska, [Gazeta Wyborcza](#)

„Public Movement zdemaskowało konwencje społeczne towarzyszące zaangażowaniu. To, co dzieje się w naszych głowach, jest równie ważne jak wielka polityka”

Katarzyna Tórz, [Dwutygodnik](#)

„To młodzi ludzie, którzy o tamtych wydarzeniach chcą mówić w nowatorski sposób i przede wszystkim zachęcić do dialogu Polaków i Izraelczyków”

[TVP INFO](#)

„Wspólne śpiewy, tańce i modlitwa przy dźwiękach współczesnej muzyki zamiast nudnej wycieczki szlakiem historycznych tablic. W sobotnie popołudnie polscy i żydowscy uczestnicy performance’u przygotowanego przez izraelską grupę Public Movement nawiązali ulotną nić porozumienia”

Katarzyna Kazimierowska, [Kultura Liberalna](#)

„Ważne, że zwracając uwagę na łatwość, z jaką polityka manipuluje pamięcią, artyści starają się uczynić z niej na nowo wartość społeczną i obywatelską. I że potrafią wpisać ją w debaty współczesności”

Agnieszka Sabor, [Tygodnik Powszechny](#)

„Czasami dobrze jest znaleźć przewodnika, który odkryje przed nami nieznanne znaczenia po tysiącokrotnie mijanych budowli. Mamy siłę. Ulice są nasze. To poczucie doprowadziło już do wielu tragedii. Żydzi wiedzą o tym najlepiej. Więc może dlatego najgłośniej krzyczą: Skoro ulice są nasze, użyjmy ich, żeby tańczyć”

Jaś Kapela, [popkulturalny blog](#), [polityka.pl](#)

Nowy Teatr

Teatr Akcje Koncerty Wykłady Goście Wystawy

Nowy Teatr

27-28 CZERWCA od 11:00 do 18:00 **PUŁAWSKA 37**

noweDZIECI

rezerwacje: bow@nowyteatr.org t: (+48) 22 379 33 33

www.nowyteatr.org

partnerzy:

patron mediacji:

Mediafiliniego 1016 00-513 Warszawa t: (+48) 22 849 35 53

Akcja

27-28.06.2009

NOWE DZIECI

Zakończenie sezonu Nowy Teatr poświęcił dzieciom. Przez dwa dni trwały warsztaty, zabawy i gry. Można było zdobyć nowe umiejętności, dowiedzieć się więcej o sobie. Różnorodny program przygotowany został tak, by zapewnić atrakcje dzieciom w różnych grupach wiekowych oraz dorosłym.

W programie znalazły się m.in.: **Capoeira**, warsztaty dokumentacji fotograficznej, muzyczne i kulinarne, szycie i projektowanie, malowanie muralu, zabawa w **Star Wars**, street art. Aktorzy czytali dzieciom bajki pięknie wydane m.in. przez wydawnictwo **Dwie Siostry**, **Wytwórnia** oraz **Fundację Mama**. Przez cały weekend wyświetlane były filmy animowane ze zbiorów **Filmoteki Narodowej**.

Warsztaty prowadzili m.in.: designerka **Monika Jakubiak**, pisarka i założycielka **Fundacji MaMa Sylwia Chutnik**, Fundacja **Młodej Kultury Hopsiup Project**, Dj **Ed Szynszyl**, **Katia Roman-Trzaska** i **Justyna Nowak** ze **Szkoły Gotowania dla Dzieci Little Chef**.

WYKŁADY

Wykłady „[Wiedzieć, żeby być](#)”

17.10.2008

SKAZ ANTYSEMITYZMU

Joanna [Tokarska-Bakir](#)

Wykład związany z najnowszą książką Joanny [Tokarskiej-Bakir](#) „Legendy o krwi. Antropologia przesądu”. Dotyczył „legend o krwi” (tzw. blood libels), które przypisują Żydom tzw. mordy rytualne i profanacje eucharystii.

Wykład z cyklu: **Wiedzieć, żeby być**

Nowy Teatr

Warlikowski
Krzysztof

Tragedia zdemystyfikowana

Krzysztof Warlikowski pracuje nad nowym spektaklem opartym na tekstach antycznych skonfrontowanych z tekstami współczesnymi. Jednym z tematów (A)pollonii jest ofiarowanie życia i dyskusja na temat zasadności takiej ofiary. W pole dyskusji nieuchronnie wchodzi też przeznaczenie, greckie fatum, które współcześnie straciło swoją nieuchronność. Teksty użyte w adaptacji wzajemnie się oświetlają, te współczesne rzucają światło zwątpienia na antyczne, a antyczne podważają chaotyczność nowoczesnej katastrofy. Jan Kott pierwszy ogłosił zdemystyfikowanie tragedii. Krzysztof Warlikowski prowadzi ten dyskurs dalej.

miejsce: **Puławska 37** czas: **17 listopada**
godz: **20:00** wstęp: **wolny**

www.nowyteatr.org

patronat medialny:

Teatr Akcje Koncerty [Wykłady](#) Goście Wystawy

Wykłady „Wiedzieć, żeby być”

17.11.2008

TRAGEDIA ZDEMISTYFIKOWANA

Krzysztof [Warlikowski](#)

Krzysztof [Warlikowski](#) podczas pracy nad (A)pollonią „rozważał, idąc tropem Jana [Kotta](#), ofiarowanie” życia w kontekście zdemystyfikowania przeznaczenia, greckiego fatum, które współcześnie straciło swoją nieuchronność.

Teatr Akcje Koncerty **Wykłady** Goście Wystawy

Nowy Teatr

WIEDZIEĆ, ŻEBY BYĆ

HOLOCAUST JOKES

CO KOMU
WOLNO
POLSKA I IZRAELSKA
PERSPEKTYWA

2008
GRUDNIA
20:00

UDZIAŁ BIORĄ:
Omer Krieger, Dana Yahalomi
Public Movement, Izrael
Piotr Cywiński Dyrektor Państwowego
Muzeum Auschwitz-Birkenau

PROWADZENIE:
Piotr Gruszczyński

**WSTĘP WOLNY
PUŁAWSKA 37**

www.nowyteatr.org

Handwritten notes: *Handwritten notes in blue ink: 'WIEDZIEĆ, ŻEBY BYĆ' and 'WSTĘP WOLNY PUŁAWSKA 37' are circled with a dashed line.*

Logos: Centrum Kultury i Sztuki, gazeta.pl, Gazeta.pl, EKSLUSIV

Wykłady „Wiedzieć, żeby być”

8.12.2008

HOLOCAUST JOKES

Co komu wolno. Polska i izraelska perspektywa
Public Movement i Piotr **Cywiński**

Dowcipy o Holocauście opowiadają młodzi Izraelczycy, którzy przyjeżdżają do Polski na wycieczki genealogiczne – grupowe wyjazdy nastolatków do miejsc zagłady Żydów na terenie Polski. Żarty te są najczęściej przewrotną reakcją na analizowanie i przyswajanie traumatycznych faktów historycznych. Omer **Krieger** i Dana **Yahalomi** – liderzy izraelskiej grupy performerów **Public Movement** skonfrontowali swoje poglądy z Piotrem **Cywińskim** – dyrektorem **Państwowego Muzeum Auschwitz-Birkenau**.

Teatr Akcje Koncerty **Wykłady** Goście Wystawy

Nowy Teatr

WIEDZIEĆ, ŻEBY BYĆ
CZY NA PEWNO NASZA ŚWIADOMOŚĆ
JEST WYSTARCZAJĄCYM NARZĘDZIEM
POZNANIA RZECZYWISTOŚCI?
CZY WSZYSTKIE SYTUACJE, KTÓRE PRZEŻYWAMY,
MAJĄ TYLKO JEDEN WYMIAR?

WAJDI MOUAWAD
CZYTANIE INSCENIZOWANE **SAMOTNI / SEULS**

17 STYCZNIA
18:00
WSTĘP WOLNY
PUŁAWSKA 37

Wajdi Mouawad (1968) – pisarz, reżyser, aktor, artiste associe, „artysta stowarzyszony”, współdecydujący o programie Festiwalu w Awinionie 2009. Jeden z najważniejszych nowych głosów w teatrze! Z pochodzenia Libańczyk. Mieszka pomiędzy Kanadą i Francją. Dyrektor National Arts Centre's French Theatre in Ontario. Wajdi Mouawad pracuje także nad nowym francuskim tłumaczeniem „Tramwaju zwanego pożądaniem” dla Krzysztofa Warlikowskiego, w związku z wystawieniem tego tekstu w koprodukcji Nowego Teatru i paryskiego Odeonu.

Artysta odczyta, przyjęty z ogromnym zainteresowaniem na Festiwalu w Awinionie oraz na scenach we Francji i Kanadzie, monodram „Seuls”, któremu towarzyszyć będzie projekcja scen z zapisu spektaklu.

www.nowyteatr.org
Madańskiego 10/16 00-111 Warszawa t: (+48) 22 849 35 53

Wykłady „Wiedzieć, żeby być”

17.01.2009

SAMOTNI

Wajdi Mouawad

Wajdi Mouawad – reżyser, pisarz, aktor, artiste associe, „artysta stowarzyszony”, współdecydujący o programie Festiwalu w Awinionie 2009, odczytał, monodram „Seuls” który został przyjęty z ogromnym zainteresowaniem w Awinionie oraz na scenach we Francji i Kanadzie. Czytanie wzbogaciła rozmowa o metodzie pracy Mouawada.

Teatr Akcje Koncerty **Wykłady** Goście Wystawy

Nowy Teatr

Wystawa z 09/10 **WIEDZIEĆ, ŻEBY BYĆ**

MARIA POPRZĘCKA

„Wystawianie na pokaz i bezczeszczenie ludzkiego ciała, poniżanie jego funkcji i wyglądu, morphings i deformacje, okaleczenia i samookałeczenia, fascynacja krwią i wydzielinami ciała z ekskrementami włącznie, koprofilia i koprofagia – od Lucia Fontany po Louise Bourgeois, od Orłan po Serrano, od Otto Muehla po Davida Nebredę sztuka oddaje się dziwnym obrzędom, a plugastwo i ohyda piszą nieoczekiwany rozdział w historii zmysłów. Mundus immundus est?” – alarmuje Jean Clair, jeden z czołowych krytyków francuskich, twórca paryskiego muzeum Picassa. Jego katastroficzny ton budzi wiele pytań. Czy sztuka, którą nazwano abject art jest tylko chorym, perwersyjnym wykwitem epoki ponowoczesnej? Czy rzeczywiście twórczość artystyczna nigdy nie ocierała się do tego stopnia o skatologię, nieczystość i brudy, zarazem spotykając się z oficjalnym poparciem wielkich instytucji artystycznych? Skąd sztuka mająca budzić wstręt i odrazę? I skąd w nas – odbiorcach – jej potrzeba?

W DOLINIE GEHENNY **23** **2009** **LUTEGO** **20:00**
WSTĘP WOLNY **PUŁAWSKA 37**

www.nowyteatr.org
Nadwiślańskiego 10/6 02-513 Warszawa t: (+48) 22 849 35 53

gazeta Gazeta.pl Warszawa EKSLUSIV

Wykłady „Wiedzieć, żeby być”

23.02.2009

W DOLINIE GEHENNY

Maria **Poprzęcka**

Czy sztuka, którą nazwano abject art jest tylko chorym, perwersyjnym wykwitem epoki ponowoczesnej? Czy rzeczywiście twórczość artystyczna nigdy nie ocierała się do tego stopnia o skatologię, nieczystość i brudy, zarazem spotykając się z oficjalnym poparciem wielkich instytucji artystycznych? Skąd sztuka mająca budzić wstręt i odrazę? I skąd w nas – odbiorcach – jej potrzeba?

Zastanawiała się profesor Maria **Poprzęcka** – jeden z największych autorytetów w dziedzinie historii sztuki.

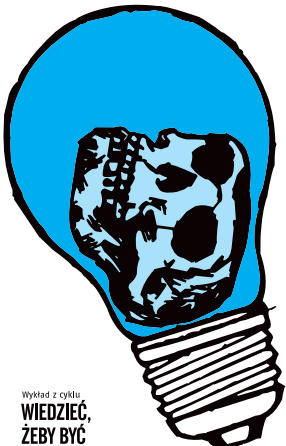

Teatr Akcje Koncerty **Wykłady** Goście Wystawy

Nowy Teatr

KRYSTIAN LUPA

Wykład z cyklu
**WIEDZIEĆ,
ŻEBY BYĆ**

WEWNĘTRZNY GEST AKTORA

23 ²⁰⁰⁹ KWIECIEŃ 20:30 **KINO** 50A **ILUZJON** NARBUTTA

www.nowyteatr.org
Miodłofilińskiego 10/16 02-253 Warszawa t: (+48) 22 849 35 53

partner mediów:

Wykłady „Wiedzieć, żeby być”

23.04.2009

WEWNĘTRZNY GEST AKTORA

Krystian **Lupa**

Kiedy dwóch aktorów staje naprzeciwko siebie bez z góry determinującej ich literatury, jedynie z wyobrażeniem wzajemnego konfliktu albo wzajemnego przyciągania, wspólnego pola pragnień czy ciekawości... To wynika z tego zupełnie inny mechanizm improwizacyjny, niż na przykład podczas grania literacko zdefiniowanego dialogu - za to w pobudzeniu wzajemną obserwacją i z prowokowaniem prywatnych zachowań. O improwizacji i pracy aktora nad rolą opowiadał Krystian **Lupa** - laureat Europejskiej Nagrody Teatralnej 2009.

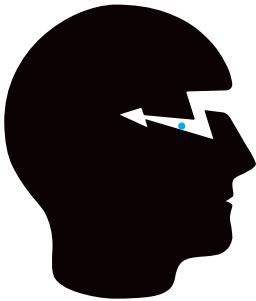

Teatr Akcje Koncerty **Wykłady** Goście Wystawy

Nowy Teatr

GEORGES BANU

WIDZĄCY, WIDZIANI

18 2009
MAJA
20:00
PUŁAWSKA 37 WSTĘP 7zł

Twarz ma swoje wymowne przesłanie, plecy zaś można czytać jak zaszyfrowany wiersz. Postacie na obrazach czasami stoją obrócone do nas plecami. W teatrze na taki obrót spraw pozwolił dopiero w XVIII wieku Diderot. Co kryje się za tym radykalnym gestem? Georges Banu – jeden z najwybitniejszych europejskich myślicieli teatralnych, wykładowca paryskiej Sorbony – bada ciekawy fenomen sztuki, dotyczący zarówno malarstwa, jak i teatru na przestrzeni wieków. Co widzą ci, których nie widzimy?

partner:
RUMUŃSKI INSTYTUT KULTURY

partnerzy medialni:
gazeta.pl Gazeta.pl Warszawa EKSPRES TOKS

www.nowyteatr.org
Modelińskiego 10/16 02-203 Warszawa t: (+48) 22 849 35 53

Wykłady „Wiedzieć, żeby być”

18.05. 2009

WIDZĄCY, WIDZIANI

Georges Banu

Twarz ma swoje wymowne przesłanie, plecy zaś można czytać jak zaszyfrowany wiersz. Postacie na obrazach czasami stoją obrócone do nas plecami. W teatrze na taki obrót spraw pozwolił dopiero w XVIII wieku Diderot. Co kryje się za tym radykalnym gestem?

Georges Banu – jeden z najwybitniejszych europejskich myślicieli teatralnych, wykładowca paryskiej Sorbony, analizował fenomen sztuki, dotyczący zarówno malarstwa, jak i teatru na przestrzeni wieków.

GOŚCIE

Nowy Teatr

Nowy Teatr
zaprasza:

Teatr Akcje Koncerty Wykłady Goście Wystawy

Nowy Teatr

Favorite Home text blogst.pl

„Niebieska sukienka”
scenariusz: Jacek Poniedziałek
(na podstawie www.barbarella.blog.pl)
reżyseria: Małgorzata Hajewska-Krzysztofik
występują: Iwona Bielska, Małgorzata Zawadzka

„My dzieci sieci”
scenariusz: Doroła Masłowska
(na podstawie www.mylacieciec.blog.pl)
reżyseria: Szymon Kacmarek
występuje: Adam Nawojczyk

„Forma przetrwalnikowa”
scenariusz: Szymon Wróblewski
(na podstawie www.formaprzetrwalnikowa.blog.pl)
reżyseria: Radosław Byczek
występuje: Katarzyna Krzanowska

miejsce: Dawna Wytwórnia Wódek KONESER Ząbkowska 27
czas: 19–21 listopada godz: 20:00 wstęp: 40, 25 zł

www.nowyteatr.org bilety: www.bileteria.pl patronat medialny:
Madalińskiego 10/6 02-513 Warszawa tel: +48 22 849 35 53 fax: +48 22 849 35 51

Goście

19–21.11.2008

BLOGI.PL

„Blogi.pl” – interesujące przedsięwzięcie z Narodowego Starego Teatru w Krakowie – to pierwszy spektakl pokazany w ramach cyklu Goście Nowego Teatru.

Autorzy trzech blogowych jednoaktówek „Niebieska sukienka”, „Mydziecisięci” i „Forma przetrwalnikowa” potraktowali dzienniki internetowe jako materiał literacki i na ich podstawie stworzyli krótkie scenariusze.

„Niebieska sukienka”

scenariusz na podstawie www.barbarella.blog.pl: Jacek Poniedziałek

reżyseria: Małgorzata Hajewska-Krzysztofik

występują: Iwona Bielska, Małgorzata Zawadzka

„Mydziecisięci”

scenariusz na podstawie www.mydziecisięci.blog.pl: Dorota Masłowska

reżyseria: Szymon Kaczmarek

występuje: Adam Nawojczyk

„Forma przetrwalnikowa”

scenariusz na podstawie www.formaprzetrwalnikowa.blox.pl:

Szymon Wróblewski

reżyseria: Rostaw Rychcik

występuje: Katarzyna Krzanowska

„Teatr jest miejscem, które powinno rezonować z tym, co się dzieje w społeczeństwie, a blogi mają w sobie autentyczność”

Jacek Poniedziałek dla [Gazety Wyborczej Stołecznej](#)

„Listopad w nowo otwartym Nowym Teatrze zapowiada się niezwykle interesująco. Miejcie tę miejscówkę na oku, bo czujemy, że lada chwila namiesza na stołecznym teatralnym podwórku!”

Aktywist

Goście

6–9.05.2009

FACTORY 2

Spektakl opowiada o dwóch dniach z życia Fabryki, w której [Warhol](#) za pomocą paru puszek zupy pomidorowej Campbella wyrzucił do góry nogami kanony współczesnej sztuki.

Zaczyna się od okoliczności premiery bardzo bulwersującego filmu [Warhola](#) „Blow Job” z 1963 roku. Film wywołał kryzys w Fabryce, powstało wiele niesnasek i negatywnych emocji, ujawniły się demony. Może dlatego, że Warhol zaprosił do współpracy zupełnie przypadkowych ludzi, ignorując gwiazdy ze swojego otoczenia. Już następnego dnia po owej krytycznej nocy rozpoczął serię improwizacji do nowego projektu. I tu zaczyna się teatralna fikcja – takiego filmu [Warhol](#) nie nakręcił.

W „Fabryce” Krystiana Lupy kręcony jest nieistniejący film [Warhola](#). Reżyser podejmuje swój obsesyjny temat dotyczący roli, odpowiedzialności i możliwości artysty.

scenariusz, reżyseria i scenografia: [Krystian Lupa](#)

kostiumy: [Piotr Skiba](#)

współpraca dramaturgiczna: [Iga Gańczarczyk](#), [Magda Stojowska](#)

opracowanie muzyczne: [Mieczysław Mejza](#)

opracowanie materiałów filmowych: [Łukasz Banach](#)

obsada: [Piotr Skiba](#), [Zbigniew Kaleta](#), [Krzysztof Zawadzki](#), [Adam Nawojczyk](#), [Iwona Bielska](#), [Sandra Korzeniak](#), [Małgorzata Hajewska-Krzysztofik](#), [Urszula Kiebzak](#), [Piotrek Polak](#), [Katarzyna Warnke](#), [Bogdan Brzyski](#), [Iwona Budner](#), [Bogdan Brzyski](#), [Krzysztof Zawadzki](#), [Joanna Drozda](#), [Małgorzata Zawadzka](#), [Marta Ojrzyńska](#), [Tomasz Wygoda](#), [Szymon Kaczmarek](#), [Łukasz Hołuj](#) / [Rafał Libner](#)

„Spektakl o Andy Warholu to triumf metody reżyserskiej Krystiana Lupy. Jego idea rozległego teatru, ziszczona tutaj w ośmiogodzinnym fresku, rozbija normy i zasady przedstawienia teatralnego.”

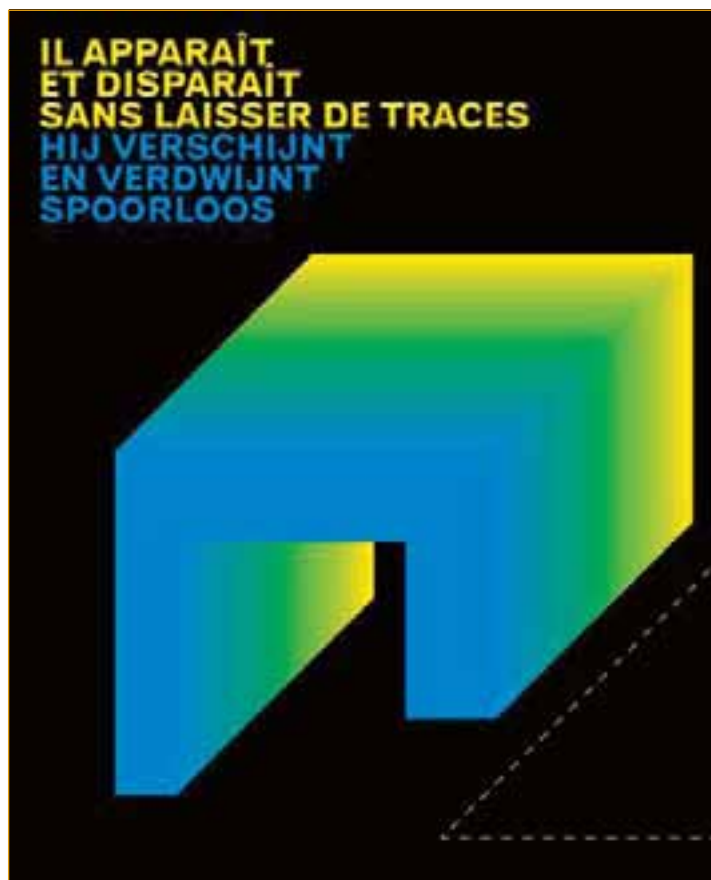
[Pawieł Rudniew](#) [Impierija dramy](#)

„Lupa analizuje w „Factory 2” fenomen bycia aktorem – bycia wobec kogoś, bycia podglądanym. W świetle teorii fenomenologicznej postać to fenomen, którego nie można dotknąć, tak jak nie można dotknąć Hamleta, a jedynie aktora, który się w niego wciela. Lupa dociera jednak do miejsca, w którym i aktor, i postać istnieją w świecie realnym. Przekracza granicę, która dotychczas wydawała się w teatrze nieprzekraczalna. To nie tylko przedstawienie pewnego świata, ale też sceniczne laboratorium mówi [Jolanta Kowalska](#), teatrolog, związana z [TVP Wrocław](#) i miesięcznikiem [Teatr.](#)”

[Katarzyna Kamińska](#) [Gazeta Wyborcza Wrocław](#)

WYSTAWY

Wystawy
kuratorka: Ewa **Toniak**

12-30.05.2008

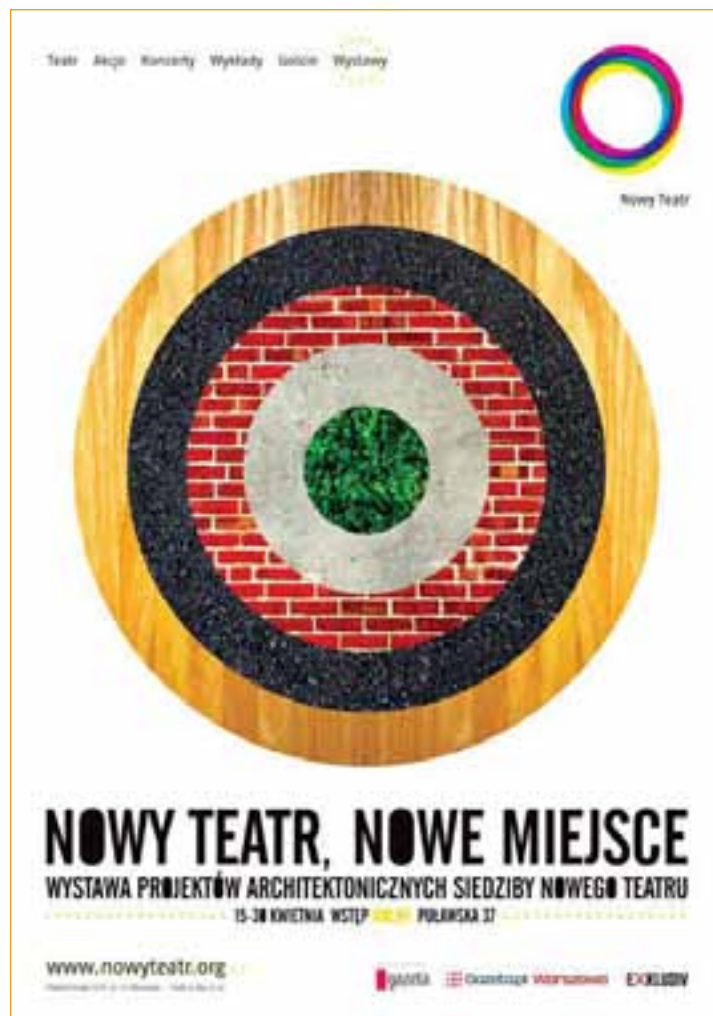
POJAWIA SIĘ I ZNIKA BEZ ŚLADU

Wystawa projektów scenograficznych
Małgorzaty **Szczęśniak**

Pokazywana w **maju 2008** roku w La Bellon, Maison du Spectacle w **Brukseli** wystawa scenografii Małgorzaty Szczęśniak była pierwszą prezentacją artystycznego dorobku współtwórczyni teatru Krzysztofa **Warlikowskiego**, który wszystkie spektakle zrealizował w przestrzeniach przez nią zaprojektowanych.

Niezwykłe oryginalne myślenie o teatrze i funkcji scenografii można potraktować jak wykład otwierający zablokowaną ilustracyjnym podejściem wyobraźnię sceniczną, w której przestrzeń staje się ideą podlegającą teatralnemu przetworzeniu i przedyskutowaniu.

Wystawy

15-30.04.2009

NOWY TEATR NOWE MIEJSCE

Wystawa pokonkursowa prezentująca wszystkie projekty zgłoszone na międzynarodowy konkurs na opracowanie koncepcji architektoniczno-urbanistycznej zespołu zabudowy Nowego Teatru oraz zagospodarowania terenu z uwzględnieniem charakterystyki miejsca dawnej bazy MPO w Warszawie.

Wyeksponowane zostały makiety projektów dziesięciu pracowni, zaproszonych do drugiego etapu konkursu. Wystawa pozwoliła zaprezentować różnorodne interpretacje tematu pracowni z całego świata.

20 kwietnia w ramach wydarzeń towarzyszących wystawie odbyła się dyskusja architektów poświęcona wybranemu projektowi oraz

oraz wszystkim pracom zgłoszonym do konkursu. Swoje stanowisko przedstawili autorzy nagrodzonych projektów. Do dyskusji włączyli się sędziowie, mieszkańcy Mokotowa oraz środowisko architektów.

Wstawę odwiedziło ponad 300 osób.

„Nowy adres świata: teatr w MP0”

Dariusz Bartoszewicz, *Gazeta Wyborcza*

„Zwycięstwo w tak wielkim i prestiżowym konkursie było dla mnie ogromnym zaskoczeniem. Wciąż jestem bardzo poruszony”

Marek Kozień w rozmowie z Piotrem Olechno, *Polska*

„Nowy Teatr obfituje w zieleni i jak widać powinien dobrze spełniać funkcję publiczną”

Muratorplus

„Zwycięska propozycja Kozieniów została doceniona z wielu powodów, między innymi za prostotę i powściągliwość. Wszystko po to, by budynek Nowego Teatru zwracał uwagę przechodniów i przyciągał jako miejsce wyjątkowych wydarzeń”

Sztuka architektury

„W Warszawie cenny jest każdy obiekt, który przetrwał wojnę. Tak powinno się traktować zabytki. Urzednicy zanim podejmą decyzję o rozbiórce, powinni rzetelnie i starannie zebrać wszystkie informacje na temat obiektu. Wzorem na dobre aranżowanie zabytkowej hali jest Teatr Nowy”

Mikołaj Kończak dla *Życia Warszawy*

Wystawy
kuratorka: Agnieszka Sural

25.05 - 14.06.2009

NIEODKRYTE NIEWYPowiedziane

Wystawa prac zwycięzców konkursu, ogłoszonego w listopadzie 2008 roku oraz artystów zaproszonych do udziału w projekcie.

Nowy Teatr Krzysztofa **Warlikowskiego** ogłosił konkurs „**Nieodkryte niewypowiedziane**”. Miał on na celu identyfikację i wizualizację technikami fotografii oraz wideo niewidzialnego świata, „nieodkrytego” i „niewypowiedzianego”.

Prace należało przesyłać do **30 stycznia 2009** roku.

Przeszłość i przyszłość, nasze wewnętrzne doświadczenie, znaczenia i wartości tworzą własny niewidzialny świat. Każdy widzialny element rzeczywistości może wskazywać na inny, niewidzialny. Coś istnieje bez ukazywania się naszym oczom. Zgłaszane projekty miały wyznaczać granice pomiędzy rzeczami widzialnymi i niewidzialnymi oraz dokumentować te miejsca.

Do części zamkniętej zaproszonych zostało ośmiu artystów: Marta Deskur, Mikołaj Długosz, Nicolas GrosPierre, Kobas Laksa, Aleksandra Polisieicz, Konrad Pustoła, Julia Staniszevska i Zorka Wollny, którzy jednocześnie byli jurorami części otwartej. Do współpracy przy projekcie zaprosiliśmy niezależną kurator Agnieszkę Sural, animatorkę wielu wydarzeń artystycznych w sferze publicznej m.in. witryny.

Jury konkursu wyłoniło oraz zakwalifikowało do udziału w wystawie pokonkursowej prace Marty Baci, Jakuba Borsa, Damiena Brailly, Aleksandry Bujnowskiej i Jana Dziaczkowskiego, Kai Gliwy, Barbary Kotowskiej, Mikołaja Moskala, Jakuba Nowotyńskiego, Anny Seweryn oraz Wojtka Ziemińskiego.

Wystawę odwiedziło ponad 300 osób.

„Nowy Teatr otwiera się na kolejne dziedziny sztuki”

Izabela Szymańska, *Gazeta Wyborcza Stołeczna*

„Na otwieranej dziś w Nowym Teatrze wystawie zobaczymy aż osiem mini wystaw. Uznani fotografowie i twórcy wideo zaaranżowali je z prac młodych artystów”

Agnieszka Kowalska, *Gazeta Wyborcza Stołeczna*

Wystawy
kuratorka: Barbara Piwowarska
Aranżacja wystawy: Józef Robakowski
Udział specjalny: Zofia Kulik i Józef Robakowski

22.06–09.08.2009

ATLAS WYOBRAŻONEGO

Jadwiga Maziarska

Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski

Zgodnie z definicją, atlas to systematyczny zbiór widoków świata, plansz, tablic układających się w ciągi znaczeniowe, służące poznaniu i opisywaniu świata. Archiwum natomiast porządkuje zbiory, dokumentuje, mając władzę nad procesem zapamiętywania lub wymazywania. To, co znajdzie się poza nim – zanika. Maziarska wpisuje się w sedno tej ambiwalencji – pomiędzy „przemocą archiwum” a jego kreatywnym potencjałem.

Wystawa i towarzyszący jej katalog proponują pracę nad tak rozumianym archiwum – nad twórczością Maziarskiej, która w niezwykle sposób dotyka jego samozwrotnej struktury – relacji wyobraźni, pamięci i interpretacji.

INNE

12.01.2009 – 30.03.2009

MPO

Miejska Powieść Odcinkowa

MPO to inicjatywa literacka Nowego Teatru oraz Korporacji Ha!art w Krakowie. Bibuła miejska ukazywała się co tydzień przez trzy pierwsze miesiące 2009 roku. Rozdawana była na ulicach oraz w miejscach użyteczności publicznej w Warszawie, Krakowie, Poznaniu, Wrocławiu i Bytomiu.

Dostępna za darmo w wydaniu gazetowym, internetowym oraz audio, jako słuchowisko radiowe emitowane w Trójce w interpretacji Magdaleny Cieleckiej i Jacka Poniedziałka.

Każdy odcinek MPO napisał inny autor należący do czołówki współczesnych polskich pisarzy. Kolejne odcinki napisali: Łukasz Orbitowski, Sylwia Chutnik, Jacek Dehnell, Sławomir Shuty,

Piotr Czerski, Maciek Miller, Bartosz Żurawiecki, Adam Wiedemann, Natasza Goerke, Jerzy Franczak, Ignacy Karpowicz i Wojciech Kuczok. Każdy odcinek zawierał również komiks miejski. Komiksy powstały we współpracy z wydawnictwem Kultura Gniewu, a wśród autorów znaleźli się m.in. Tomek Pastuszka, Przemek Truściński, Agata „Endo” Nowicka, Jakub Rebelka i Robert Adler.

Celem Miejskiej Powieści Odcinkowej było nie tylko ożywienie pejzażu kulturalnego Warszawy, ale przede wszystkim dotarcie z powieścią do przypadkowych odbiorców, którzy nie czytają na co dzień książek. Stworzenie nowego sposobu dotarcia do kanału „Wyobraźnia”.

„0 Miejskiej Powieści Odcinkowej głośno jest od ponad dwóch miesięcy”
Maciej Robert, Życie Warszawy

„W poniedziałek rusza MPO, czyli... Miejska Powieść Odcinkowa. Literatura coraz lepiej czuje się na krakowskich ulicach i coraz śmielej zaczepia przechodniów”

Małgorzata I. Niemczyńska, Gazeta Wyborcza Kraków

„Już w południe trudno było wczoraj dostać pierwszą część „Miejskiej Powieści Odcinkowej”. Rozeszło się 5 tys. egzemplarzy”

Gazeta Wyborcza Stołeczna

„Losy Tomasza i jego kompanów śledziło co tydzień ponad 10 tys. osób. Niestety wszystko co dobre ma swój koniec”

Polska

„Nierzadko zdarza się tak szeroko zakrojona inicjatywa, która wyprowadza młodą literaturę z księgarni i bibliotek prosto w miejskie przestrzenie”

Aktywist

22.01.2009

NKF

Nowy Klub Filmowy

Nawiązując do pięknej idei Dyskusyjnych Klubów Filmowych od początku 2009 roku Nowy Teatr organizował zajęcia, podczas których uczestnicy mogli zapoznać się z najciekawszymi zagadnieniami kina, kształtowaniem języka filmowej awangardy, z alternatywnym kanonem, ważnym także dla teatru Krzysztofa Warlikowskiego.

W programie m.in.: „Puszka Pandory” Wihelma Pabsta, filmy Gya Maddina, Woody'ego Allena, Johna Cassavetes, Jean-Luca Godarda czy Piera Paolo Pasoliniego.

Zajęcia odbywały się raz w miesiącu. Każdemu wykładowi towarzyszył prezentacja filmu i dyskusja. Grupa uczestników liczyła 25 osób. Zgłosić mógł się każdy, jedynym warunkiem była znajomość języka angielskiego. Uczestników klubu wybierała rada artystyczna Nowego Teatru pod przewodnictwem Adrianny Prodeus.

02-09.2009

GALERIA ZA OKNEM

2 stycznia 2009 roku Nowy Teatr otworzył nieformalną galerię za oknami swojej siedziby przy ulicy Madalińskiego. Do końca 2009 roku na dwóch billboardach umieszczonych naprzeciwko bazy MPO eksponowane były prace rysowników. Powstał w ten sposób nieskrępowany hyde park plastycznej ekspresji młodych twórców. Od stycznia w ulicznej galerii prezentowane były prace Dominika Cymera, Tymka Jezierskiego, Filipa Zagórskiego oraz Rafała Szczepaniaka. Następnie wyeksponowane zostaną projekty Jana Kozy i Moniki Zawadzkiej.

Nowy Teatr zachęca wybranych twórców do zaprojektowania prac dla potrzeb galerii, ale także stwarza możliwość przystania prac każdemu artyście. Wszystkie propozycje rozpatrywane są przez radę artystyczną Teatru.

RETRO CINEMA

POLSKIE KOMEDIE PRZEDWOJENNE

15 CZERWCA 21:00
CO MÓJ MAŻ
ROBI W NOCY

16 CZERWCA 21:00
KSIĄŻĄTKO

17 CZERWCA 21:00
KAŻDEMU WOLNO
KOCHAĆ

NOWY TEATR PUŁAWSKA 37 WSTĘP: 5zł

18 CZERWCA 21:00
DWIE
JOASIE

19 CZERWCA 21:00
ROBERT I BERNARD

21 CZERWCA 21:00
PIĘTRO WYŻEJ

CO MÓJ MAŻ ROBI W NOCY?

20 CZERWCA 21:00
WERNISAŻ
WYSTAWY FOTOSÓW
Z PRZEDWOJENNYCH
POLSKICH FILMÓW
KAWIARNIA NOWY ŚWIAT 63

OD 22 CZERWCA DO OBEJRZENIA
W KLUBIE REGENERACJA PUŁAWSKA 61

ORGANIZATORZY:

Nowy Teatr

WIĘCEJ
INFORMACJI:

WWW.REGENERACJA.WAW.PL
WWW.FN.ORG.PL
WWW.NOWYTEATR.ORG

PARTNERZY:

book & art

FILMOWEB

KINOPOLSKA

PATRONAT
MEDIALNY:

EXKLUSIV

DESIGN: RENE WAWRZKIEWICZ

15-21.06.2009

RETRO CINEMA

Przez tydzień od 15 do 21 czerwca na dziedzińcu kamienicy przy Puławskiej 37 odbywały się półplenerowe – ze względu na pogodę – pokazy przedwojennych filmów ze zbiorów Filmoteki Narodowej.

Zobaczyliśmy: „Co mój mąż robi w nocy” (1934 r.) w reżyserii Michała Waszyńskiego, „Książątko” (1937 r.) w reżyserii Konrada Toma i Stanisława Szebego, „Każdemu wolno kochać” (1933 r.) w reżyserii Mieczysława Krawicza oraz Janusza Warneckiego, „Dwie Joasie” (1935 r.) w reżyserii Mieczysława Krawicza, „Roberta i Bernarda” (1938 r.) w reżyserii Mieczysława Krawicza oraz „Piętro wyżej” (1937 r.) w reżyserii Leona Trystana.

RETROGENERACJA

20 CZERWCA 21:00 KAWIARNIA NOWY ŚWIAT 63
RETRODANCING
JAZZBAND
BIGBAND

MARCIN MASECKI PIANO
CANDELARIA SAENZ VALIENTE WOKAL
KLAUDIUSZ KŁOSEK TRĄBKA
WAĆLAW ZIMPEL KLARNET
MICHAŁ TOMASZCZUK PUZON

WOJTEK TRACZYK KONTRABAS
JUREK ROGIEWICZ PERKUSJA
STROJE WIECZOROWE
WSTĘP: 15ZŁ

15-21 CZERWCA NOWY TEATR PUŁAWSKA 37
RETROCINEMA
POLSKIE
KOMEDIE
PRZEDWOJENNE

15 CZERWCA 21:00
CO MOJ MAJ
ROBI W NOCY

16 CZERWCA 21:00
KSAŁATKO

17 CZERWCA 21:00
KAZDEMU WOLNO
KOCHAC

18 CZERWCA 21:00
DWIE JOZSE

19 CZERWCA 21:00
ROBERT I BERNARD

21 CZERWCA 21:00
PĘTRO WYŻEJ

WSTĘP: 5ZŁ

CO MÓJ
MAJ ROBI
W NOCY?

20 CZERWCA 21:00
WERNISZAŻ
WYSTAWY FOTOSÓW Z PRZEDWOJENNYCH
POLSKICH FILMÓW

OD 22 CZERWCA
DO OBLĄŻENIA W KLUBIE REGENERACJA
PUŁAWSKA 01

PREZENTOWANO:
generacja
NOWY TEATR
PŁAKOWECH
book & art
SAKUDO
G1
WSPÓLNIE PRZEKAZAŁ:
EKSKLUSIV cobydaję

20.06.2009

RETRO DANCING

Zorganizowany wspólnie z klubem Regeneracja dancing w stylu lat dwudziestych i trzydziestych w Kawiarni Nowy Świat zgromadził tłumy Warszawiaków w różnym wieku. Wieczór uświetnił koncert Jazz Band Big Band z Marcinem Maseckim przy fortepianie oraz wernisaż wystawy przedwojennych fotosów filmowych.

Peten skład zespołu:

Marcin Masecki – piano
Candelaria Saenz Valiente – wokal
Klaudiusz Kłosek – trąbka
Wacław Zimpel – klarnet
Michał Tomaszczuk – puzon
Wojtek Traczyk – kontrabas
Jurek Rogiewicz – perkusja

„Na tydzień Warszawa stanie się stolicą retro”

Natalia Bugalska, Polska

„Nowy Świat zamienił się w nocy z soboty na niedzielę w wehikuł czasu. Kto wziął udział w RetroDancingu, przeniósł się w klimat lat 20. i 30. ... w chwilę potem popłynęły z estrady dynamiczne, swingowe rytmy – parkiet zaroił się od żywiołowo i radośnie tańczących par. Nie opustoszał do wczesnych godzin rannych! Goście z malującym się na twarzach entuzjazmem podchwycili konwencję retro. Świadczy to o utajonej tęsknocie do czasów opisanych w „Ostatniej cyganerii” Tadeusza Wittlina, w których spieszono się powoli, ubierano wytwornie i ćwiczone w sztuce wykwiutnych bon motów. Tym samym więc – o potrzebie wpisania na stałe RetroDancingu do kalendarza letnich imprez”

Andrzej Bukowiecki, Rzeczpospolita

Wydawnictwa

POJAWIA SIĘ I ZNIKA BEZ ŚLADU

Małgorzata Szczęśniak

Wystawa projektów scenograficznych

W związku z wystawą projektów scenograficznych w Brukseli Nowy Teatr wydał katalog „Pojawia się i znika bez śladu”, w którym zamieszczony został tekst krytyczny Violetty Sajkiewicz „Przestrzenie realnego” oraz rozmowa Piotra Gruszczyńskiego z Małgorzatą Szczęśniak „Nadmiar jest zbędny”. Teksty zostały wzbogacone dużą ilością zdjęć autorstwa Stefana Okołowicza, Krzysztofa Bielińskiego i samej Małgorzaty Szczęśniak. Ponadto w katalogu znajduje się nota biograficzna artystki, wybrana bibliografia oraz spis realizacji, w których brała udział.

Wydawnictwa

NOWY TEATR NOWE MIEJSCE

Katalog wystawy na koncepcje architektoniczne siedziby Nowego Teatru

Wystawie prezentującej koncepcji architektoniczne siedziby na Nowego Teatru towarzyszył katalog „Nowy Teatr, Nowe Miejsce”, w którym zaprezentowane zostały wszystkie prace zakwalifikowane do udziału w konkursie. 115 plansz z pierwszego etapu konkursu, prezentujących wstępną koncepcję architektoniczną siedziby teatru, zostało opatrzone komentarzem Huberta Trammerra, jednego z jurorów.

W drugim etapie każda praca składała się z 6 plansz, makiety oraz opisu technicznego projektu. W katalogu zamieszczone zostały wszystkie plansze, zdjęcia makiet, fragmenty opisów oraz opinie o projektach przygotowane przez członków jury. Katalog pokonkursowy spotkał się z pozytywnymi opiniami środowiska architektonicznego.

Wydawnictwa

(A)POLLONIA

Program do spektaklu

Program zawiera pełny tekst scenariusza przedstawienia w wersji z 6 kwietnia 2009 roku. Stanowi zapis pewnego etapu pracy nad spektaklem, który w wyniku nieustannej pracy reżysera i aktorów ulega ciągłym zmianom. W programie znajdują się ponadto teksty krytyczno-literackie „Ofiarowanie” Piotra Gruszczyńskiego, „Unie winnienie Orestesa” Bronisława Świderskiego oraz „List” Filipa Lorda Chandos. Do programu została dołączona płyta z muzyką ze spektaklu skomponowaną przez Renate Jett, Pawła Mykietyna, Piotra Maślankę oraz Pawła Stankiewicza. W programie zostały również zamieszczone teksty piosenek autorstwa Renate Jett.

Wydawnictwa

SONGS FOR (A)POLLONIA

Album z songami ze spektaklu „(A)pollonia” Krzysztofa Warlikowskiego

Na płycie „Songs for (A)pollonia” znalazło się dziewięć piosenek w wykonaniu Renate Jett. Muzykę skomponowali: Renate Jett, Paweł Mykietyn, Piotr Maślanka oraz Paweł Stankiewicz.

„To ostatnia niedziela, dzisiaj się rozstaniemy – śpiewa Renate Jett w przedstawieniu Krzysztofa Warlikowskiego „(A)pollonia”. W wykonaniu austriackiej aktorki łamiącej polszczyznę tango samobójców sprzed wojny brzmi jeszcze bardziej rozdzierająco niż w oryginale. Jett czasami śpiewa silnym głosem, ale częściej jakby łkała, wołała o pomoc. Jak doświadczona kobieta, której już przestaje zależeć na utrzymaniu fasonu i szuka widzów, by przed nimi odegrać swoją żalność, swoje cierpienie, samotność, którym mogłaby wyrzucić obojętność na jej los. Płyta to soundtrack do przedstawienia, w którym Jett występuje z zespołem (jak grecki chór) na żywo. Kto zostanie, by patrzeć, jak umieram? – śpiewa w przepięknej własnej piosence otwierającej płytę i każe myśleć o bohaterkach przedstawienia: Ifigenii poświęcającej się dla ojczyzny i ojca, Alkestis chętnie oddającej życie za męża i Apolonii Machczyńskiej, która ginie za ukrywanie Żydów podczas okupacji, osierocając syna.”

poleca Paulina Reiter w rubryce „Hit” Wysokie Obcasy

Teatr Akcje Koncerty Wykłady Goście Wystawy

W raporcie wykorzystano zdjęcia:

Mateusza Bali, Krzysztofa Bielińskiego, Magdy Hueckel, Prota Jarnuszkiewicza, Tymka Jezierskiego, Kuby Kiljana, Ryszarda Korneckiego,
Jana Kriwola, Anny Makowskiej, Stefana Okołowicza, Tomasza Pasternaka, Zuzy Sikorskiej, Rene Wawrzkievicza

Plakaty i wydawnictwa zaprojektowali:

Karolina Kowalska, Grzegorz Laszuk, Błażej Pindor, Arkadiusz Romański, Rene Wawrzkievicz, Filip Zagórski, Monika Zawadzka

www.nowyteatr.org

Madalińskiego 10/16 02-513 Warszawa t: (+48) 22 849 35 53 f: (+48) 22 849 35 51